

Storbritannien: Labours Corbyn forbereder afgørende skotske valg i 2016

31. oktober 2015 – Leder af det britiske Labourparti Jeremy Corbyn tager udfordringen op omkring de forestående skotske valg til maj næste år, som kunne blive en hovedmarkør for hans succes som leder. Valgene kommer efter det katastrofale nederlag for det Skotsk Labourparti (SLP) ved det nationale valg sidste maj, hvor partiet næsten blev udslettet. SLP kører en anti-nedskæringskampagne, som Corbyn fuldt ud støtter. Dette er en kamp op ad bakke pga. det Skotske Nationalpartis popularitet, men de kan slå de Konservative, der traditionelt har stået meget svagt i Skotland, ud.

Kezia Dugdale, lederen af SLP, og Corbyn vil tale ved denne weekends årlige SLP-konference, hvor hun vil meddele partiets hensigt om at sætte sig imod skattestigninger, som foreslås af både SNP og de Konservative.

»Et mere ligeligt Skotland er ikke et, hvor alle skal betale mere i skat. Faktisk ønsker vi, at hundrede tusinder af skotter skal betale mindre i skat«, vil hun sige til de delegerede på konferencen, iflg. *The Guardian*. Hun tilføjede, at skattenedsættelse for lavt betalte arbejdere kunne klares uden at hæve skatterne i Skotland. Det ville blive finansieret ved at afvise SNP's planer om at nedskære og dernæst udfase flypassagertold (AFD) og modarbejde konservative planer om at sætte indkomstgrænsen for en 40 % 's skat op.

Dugdale vil sige til de delegerede: »Før valgene i Det forenede Kongerige sagde vore modstandere, at der ikke var nogen forskel på Labour og Toryerne. Jeg håber, de nu kan se forskellen: en Labour-regering indførte skattelettelser, og en Tory-regering fjernede dem.«

Corbyn sagde til *The Guardian* forud for SLP-konferencen, »Hvis man vil have socialistiske forandringer, må man stemme for det«. Han beskrev Labour som »et socialistisk parti i både ord og gerning«. »Hvis man er godt tilfreds med den voksende ulighed, voksende børnefattigdom og uligheder inden for sundhed, som bliver mere udtalt, så er Labour ikke noget for dig. Hvis man er tilfreds med, at næsten en million mennesker i Skotland er 'brændsels-fattige', eller at halvdelen af alle boliger i Skotland ikke lever op til officielle kvalitetsstandarder, så er Labour ikke noget for dig.«

Corbyn støttede også opfordringer til, at SLP stemmer imod fornyelsen af Trident-atomubåde og -missiler i denne weekend, på trods af advarsler om, at det kunne gøre den interne splittelse i partiet større. Corbyn sagde, at han mente, en stemme imod atomafskrækkelsen ved SLP-konferencen på søndag ville styrke hans forsøg på at ændre Labour-politikken i Westminster meget.

»Jeg tror, det kunne være en opmuntring for mange mennesker i resten af U.K. at høre meget godt efter det, vi siger på den skotske konference. Der foregår lignende debatter i partiet over hele Storbritannien. Jeg blev selv først valgt for henved 60 dage siden, og jeg har gjort mit bedste for at åbne for muligheden for denne form for åbne debat i partiet.«

Tidligere på ugen turnerede Corbyn rundt om stålværkerne i Scunthorpe, en traditionel stålby i England, der er udset til at miste 900 arbejdspladser som resultat af tre stålselskabers beslutninger om at afskedige flere tusinde arbejdere.

Corbyn angreb regeringens gør-ingenting-politik i dette spørgsmål og sagde, »Stål er grundlaget for alle forarbejdningsindustrier. Det er grundlaget for alt, vi fremstiller i dette land.« Med et angreb på regeringen sagde han: »De har en filosofi, der grundlæggende set siger, at hvem som helst kan producere hvad som helst og sende det hvor som helst i hele verden. Så vi har droppet kinesisk stål, der

sælges under produktionsprisen, hvilket selvfølgelig ruinerer vore industrier. Det kræver indgriben fra regeringens side og politisk pres på kineserne. Det kræver også, at WTO gør noget ved det. Ellers bliver vi alle tabere.«

Alt imens han sagde, at han var villig til at rejse til Kina for at drøfte spørgsmålet, så var meget af hans angreb forbeholdt regeringens passivitet, snarere end kineserne.

Særlig Komite i det britiske parlament kræver politisk løsning i Syrien i stedet for 'offensive britiske' operationer

3. november 2015 – En Særlig Komite for Udenrigsanliggender under det britiske Underhus udgav en rapport den 2. nov., der krævede, at den britiske regering arbejder hen imod en politisk løsning på borgerkrigen i Syrien og ikke deltager i en bombekampagne i Syrien. Rapporten reflekterer en upartisk opposition til en bombekampagne og har bidraget til en beslutning fra premierminister David Cameron om at lægge planer på hylden, der omhandler at forelægge spørgsmålet om luftangreb i Syrien for Parlamentet, fordi Cameron ikke har stemmer nok. Han har ikke tilstrækkeligt med stemmer i sit eget Konservative Parti og ikke nok oprørsstemmer fra Labour-partiet til at kompensere for det. Han kan med rimelighed forvente, at hvis han tabte afstemningen, kunne han blive svækket i både Tory-partiet og internationalt. Så mange som

20-30 Tory-MP'er har truet med at stemme imod luftangreb, og Toryerne har et flertal på blot 17 pladser. Kun få Labour-MP'er ville støtte det af frygt for at provokere formanden for Labour-partiet, Jeremy Corbyn, der er modstander af enhver militærintervention.

Komiteens rapport, der kan læses på <http://www.publications.parliament.uk/pa/cm201516/cmselect/cm/faff/457/457.pdf>, kræver udtrykkeligt en politisk løsning på borgerkrigen og en FN-resolution som en forudsætning for militæraktion, baseret på at fremme de drøftelser, der begyndte i sidste uge i Wien mellem alle de berørte parter.

Med meddelelsen om rapportens udgivelse i går erklærede formand for komiteen, Crispin Blunt (Konservativ): »Det bekymrer os, at regeringen fokuserer på en udvidelse af luftangreb i Syrien, som en respons på en stærk fornemmelse af, at man må gøre noget for at takle ISIL i Syrien, uden en forventning om, at regeringens handling vil få afgørende, militær betydning, og uden en sammenhængende og langfristet plan for at besejre ISIL og afslutte borgerkrigen.«

»Der er nu en tilfældig samling af ukoordinerede militære engagementer, udført af et alarmerende udvalg af internationale aktører i Irak og Syrien, der alle har en fælles interesse i at besejre ISIL, og som sammenlagt besidder en overvældende kapacitet til at gøre det. Disse styrker har desperat brug for at blive koordineret i en sammenhængende strategi, og dette er, hvad vores indsats bør fokusere på. At gøre det militære billede endnu mere komplekst er en afledning fra hovedopgaven, som går ud på at hjælpe med at gøre en ende på lidelserne og omstøde spredningen af denne farlige, barbariske og tilbagestående ideologi.«

»På samme måde, som vi har brug for en koordineret militærstrategi for at besejre ISIL, har vi også brug for en komplementerende, politisk strategi for at afslutte borgerkrigen i Syrien. Ved at blive en fuld kampdeltager i den

amerikanskledede kampagne på dette stadium, er Storbritannien i fare for unødigt at kompromittere sin uafhængige, diplomatiske evne til at støtte en international, politisk løsning på krisen. I øjeblikket bør regeringen fokusere alle sine energier på at støtte indsatsen for et internationalt diplomati i Wien.«

Selve rapporten bemærker, at blandt de »mange vidner«, der talte for Komiteen, »anså flere, at den russiske intervention havde åbnet for en ny mulighed for at bringe parterne til forhandlingsbordet. Dette synes nu at finde sted, og vi noterer os drøftelserne i Wien den 30. oktober 2015, der nu inkluderer Iran«. Og desuden, at, endskønt udenrigsminister Philip Hammond »sagde til Komiteen, at Storbritanniens lempelse af sit pres på Assad ville virke som en 'rekrutteringsagent' for ISIL, så er vi ikke overbeviste om, at drøftelser, der inkluderer alle parter, ville virke mere som et incitament for folk til at tilslutte sig ISIL, en det ville være at tillade fortsættelsen af kaos og konflikt.«

Rapporten konkluderer: »Der bør ikke ske en udvidelse af britisk militæraktion i Syrien, med mindre der foreligger en sammenhængende, international strategi, der har en realistisk chance for at besejre ISIS og afslutte borgerkrigen i Syrien.«

Det skotske parlamentsmedlem fra det Skotske Nationalparti, Stephen Gethins, der er medlem af Komiteen, bemærkede om rapporten: »Efter at have hørt vidneudsagn fra et udvalg af kilder, der inkluderer tidligere militærpersonel, akademikere, syriske grupper og et udvalg af eksperter, er det tydeligt, at der ikke foreligger en sag for at føre en krig.«

Foto: Premierminister David Cameron møder Tornado-piloter, udstationeret på RAF Flyvebase Akrotiri, Cypern. Okt. 2014.

Britiske koncentrationslejre på Cypern for flygtninge

3. november 2015 – Syriske og palæstinensiske flygtninge, der er landet på Cypern på den britiske Dhekelia-flyvebase, en af Hendes Majestæts Forenede Kongeriges to »uafhængige base-områder«, holdes tilsyneladende under koncentrationslejrforhold. De 114 flygtninge, der landede på øen i sidste måned, er spærret inde i en teltlejr på basens jord. En flygtning forsøgte at begå selvmord, iflg. en video- og audiooptagelse, som *The Guardian* har fået.

En optagelse viser et barn, der beder: »Jeg er 12 år gammel. Vi sidder her i teltene, og vi fryser, og vi må ikke forlade teltene ... Hjælp os.«

Nogle af flygtningene har i protest sat ild til nogle af teltene.

FN har sagt, at flygtningene skal etableres i Storbritannien, alt imens Hendes Majestæts Forsvarsministerium siger, det »ikke vil tillade, at der åbnes for en ny migrantrute til Storbritannien«.

I en anden video ses en stor gruppe protestere ved et højt pigtrådshegn – med en mand, der sidder på toppen og synger: »Lad os gå«. En anden høres råbe: »Vi er mennesker, ikke dyr«, idet en politibetjent forsøger at berolige ham.

Takis Neophytou, gen. dir. for Cyperns Røde Kors-selskab, afviste at kommentere rapporterne efter et kort besøg på basen den 2. nov. Han erkendte imidlertid, at de, der var kommet i sidste måned, var »meget frustrerede«.

Ifølge en aftale mellem Storbritannien og Cypern er asylansøgere, der ankommer direkte til den britiske base, Storbritanniens ansvar, og at cypriotiske tjenesteydelser skal betales af Storbrritannien.

Briterne er ekstremt modbydelige i dette spørgsmål – og de anfører Europa i at behandle flygtningene som dyr (hvilket er en naturlig sag for Det britiske Imperium). En gruppe på 67 irakiske flygtninge landede på basen i 1998, og de bor stadig i telte på basen! Vi taler ikke om de 500.000, der er landet i Grækenland, men om færre end 200 mennesker.

Foto: I frustration har flygtninge sat ild til nogle telte i flygtningelejren på den britiske Cypern-base Dhekelia

Levevilkår i London årsag til tuberkuloserater værre end i Afrika

28. oktober 2015 – Levevilkårene i visse dele af London synes at være værre end i nogle dele af Afrika, i hvert fald hvad angår tilfælde af tuberkulose. London Assembly rapporterer, at visse dele af London har højere TB-rater end Rwanda, iflg. BBC. En tredjedel af Londons kommuner har TB-rater, der overstiger 40 tilfælde pr. 100.000 indbyggere. Visse administrative enheder i Brent, Ealing, Harrow, Hounslow og Newham har rater på mere end 150 pr. 100.000 indbyggere. Indsatte i fængsler, de hjemløse, mennesker med stof- og alkoholmisbrug, flygtninge og migranter var især udsat for risiko.

Alt imens BCG-vaccinationen mod TB anbefales for alle nyfødte i London, så findes der ikke sådanne tilbud i 8 af de 24 bykommuner.

Tag ikke fejl: dette har intet med migrantkrisen at gøre; infektionsraten blandt Londonborgere, der er født i Storbritannien, er steget, mens den er faldet blandt dem, der er født i udlandet.

Mens kommunen Newham har en rate på 107 tilfælde/100.000 mennesker, så er tallet for 2013 fra Verdenssundhedsorganisationen for Rwanda 69 og for Irak 45; London ligger også efter Algeriet og Guatemala. Gennemsnitsraten pr. 100.000 i Storbritannien som helhed er 13.

Xi Jinping i Storbritannien

19. oktober 2015 – Den kinesiske præsident Xi Jinping ankom til Det forenede Kongerige i dag, hvor han skal bo på Buckingham Palace og indlede sin mødekalender tirsdag, den 20. oktober med de kongelige, premierministeren, oppositionslederen Jeremy Corbyn, en tale i Parlamentet og et besøg til byen Manchester for at drøfte Kinas deltagelse i indsatsen for at opbygge Englands industrielle nord.

Reuters bemærker, at, alt imens briterne forventer at underskrive aftaler om kernekraft, højhastighedstog og andre større projekter under besøget og taler om en »gylden æra« for relationer mellem U.K. og Kina, så vil der være nogle anti-kinesiske demonstrationer fra Amnesty International, uighurer og andre NGO'er.

I et nedskrevet interview med Reuters (forberedt af hans stab,

men godkendt af præsident Xi), understregede Xi økonomisk samarbejde og bemærkede, at, »alt imens den globale vækst er langsommere, så vokser investerings- og forretningssamarbejdet mellem Kina og U.K. fortsat«.

Xi sagde: »U.K. har erklæret, at det vil være det vestlige land, der er mest åben over for Kina. Dette er et visionært og strategisk valg, der fuldt ud imødekommer Storbritanniens egne, langsigtede interesser.« Om U.K.'s ambition om at blive Kinas finansielle nav sagde Xi: »Som et af de globale finanscentre er London en vigtig pumpestation i den verdensøkonomiske livline, så at sige. Et styrket, finansielt samarbejde med London er afgjort et win-win-valg for begge lande.«

Lyndon LaRouche bemærkede, at der er britiske topinteresser, der står med et virkeligt problem og som ønsker at ændre det overfladiske udseende mht. det, de foretager sig, men ikke substansen i deres politik.

Xi kom med stærke indvendinger imod klagerne over den kinesiske stats rolle i forretningslivet: »Selv under markedsbetingelser støtter lande deres selskabers vækst på forskellige måder, og sådanne forholdsregler bør ikke have etiketten statslig støtte. Kinas system er anderledes end de vestlige landes. Af historiske grunde udfører kinesiske selskaber mange sociale funktioner, der er vanskelige at måle ud fra en simpel regneformel.«

Han angreb også den virkelige årsag til den megen ståhej over den langsommere vækst i Kina (en »afmatning« ned til en vækstrate i det seneste kvartal på kun 6,9 %!): »Som en økonomi, der er tæt knyttet til internationale markeder, kan Kina ikke forblive immun over for den globale økonomis glansløse præstation. Vi er bekymrede over den kinesiske økonomi, og vi arbejder hårdt på at løse det. Vi er også bekymrede over den træge verdensøkonomi, der indvirker på alle lande, især udviklingslandene.«

George Osborne håber at bringe Silkevejen til Storbritannien

17. oktober 2015 – Den kinesiske præsident Xi Jinpings umiddelbart forestående besøg i Storbritannien fortsætter med at skabe kontrovers. Avisen *Guardian* skrev 16. oktober, at George Osborne, finansminister og øjensynligt hovedfortaler for tættere relationer med Kina, er fast besluttet på at bringe den Nye Silkevej frem til sin endestation i London. Xi Jinping med frue ventes til Storbritannien 20. oktober.

»Antikkens Silkevej, langs med hvilken karavaner af handelsfolk bragte fine kinesiske stoffer og udsøgt porcelæn til markederne i hele Asien, nåede aldrig så langt som til det kølige Britannien. Men George Osborne er fast besluttet på, at den antikke Silkevejs efterfølger i det 21. århundrede vil få terminus i London«, skrev *Guardian*.

Et afgørende element i Storbritanniens tilslutning til Kinas »Et bælte, en vej« er at udvide handel i renminbi i City of London og indvarsle en »gylden æra« med økonomisk og finansielt samarbejde med Kina.

Guardian citerer Mark Boleat, formand for politisk strategi i City of London Corporation, og som sagde: »I de senere år har samarbejdet mellem Det forenede Kongerige og Kina inden for den finansielle servicesektor været særlig stærk og har haft stor gavn af regeringsstøtte fra begge sider.«

De skriver, at, alt imens Tyskland tilbyder Kina kapitalgoder, inklusive maskinværktøj, så kan Storbritannien tilbyde finansielle serviceydelser og forretningsmæssige serviceydelser inklusive regnskabsførelse, rådgivning og jura.

Alt imens Osborne er meget forpligtet på denne politik, så er Washington »rasende« over den, og især over, at Storbritannien gik med i Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB).

Osborne fik støtte fra Kristin Forbes, et medlem af Bank of Englands komite for monetær politik, og som i en tale i Brighton og Hove Handelskammeret den 16. okt. sagde: »Blot et enkelt land – Kina – har været ansvarligt for over en tredjedel af væksten af det globale BNP siden 2011, og selv, når man medregner landets nylige langsommere vækst, forventes landet stadig at være drivkraft bag henved 35 % af den globale vækst i år ... ethvert foretagende, der er ude efter muligheder for vækst, burde overveje disse regioner, der – så langt – er ansvarlige for de største bidrag til global vækst.«

Jonathan Ashworth fra Morgan Stanley citeres for at have sagt: »Hvis man medregner Hongkong, så er Kina nu Storbritanniens sjette største eksportmarked og den tredjestørste importkilde. Desuden er Kina nu topeksportmarked for flere sektorer, såsom automobilproduktion og højere uddannelse, og vokser hastigt inden for turisme.«

Præsident Xi forventes at afslutte en handel om kinesisk deltagelse i konstruktion af Storbritanniens atomreaktor i Hinkley, det første, nye atomkraftværk, der bygges i Storbritannien i flere årtier.

Storbritannien benægter rapport fra en pilot om ordre til nedskydning af russiske kampfly

12. oktober 2015 – RT rapporterer i dag, at Storbritanniens Forsvarsministerium har benægtet rapporten, oprindeligt fremkommet i Sunday Times of London, om, at britiske piloter har fået ordre til at nedskyde russiske kampfly, hvis de blev angrebet eller »mente, de ville blive beskudt«. En talsmand for det Britiske Udenrigsministerium sagde i en udtalelse, at attachéen afholdt et møde i det Russiske Forsvarsministerium, efter at dette søgte at »få en redegørelse over unøjagtige avisrapporter vedr. Royal Air Force-regler for kampindsats i Irak«.

»Der er intet hold i historien«, kommenterede ministeriet på sin blog.

Forsvarsministeriet har ikke udsendt nogen officiel benægtelse af rapporten fra den britiske pilot om, at deres fly nu bliver bevæbnet med luft-til-luft-missiler for at forsvare sig mod russiske fly.

RT tilføjer: »Alle operationelle flyvninger i Syrien udføres med aktiveret, radioelektronisk kampgear til forsvarsformål om bord«, sagde Igor Konashenkov, talsmand for det Russiske Forsvarsministerium, den 3. okt. »Dette betyder, at et automatisk missilsigte på et russisk 4++ generation kampfly ville være en vanskelig opgave for et ældre, britisk fly.«

Foto: Russiske kampfly, arkivbillede

Britiske piloter får tilladelse til at nedskyde russiske fly over Syrien

11. oktober 2015 – En artikel af Romil Patel i *International Business Times* fra 11. okt. rapporterer, at britiske

»piloter fra Royal Air Force (RAF) har fået grønt lys til at nedskyde russiske militære kampfly, når de flyver missioner over Syrien og Irak, hvis de er i fare for dem.«

Patel citerer en artikel i *Londons Sunday Times*, der citerer en unavngiven kilde fra Det forenede Kongeriges Permanente Fælles Hovedkvarter (PJHQ), som beskrev den nye kampordre:

*»Det første, en britisk pilot vil gøre, er at forsøge at undgå en situation, hvor et angreb i luften kunne tænkes at finde sted ... man undgår et område, hvis der er russisk aktivitet. Men, hvis en pilot bliver anskudt, **eller mener, at han vil blive det**, må han forsvare sig. Vi har nu en situation, hvor en enkelt pilot, uanset nationalitet, kan få strategisk indvirkning på fremtidige begivenheder«*

[fremhævelse tilføjet].

For at muliggøre en sådan potentiel hændelse vil RAF Tornadofly nu blive bevæbnet med varmesøgende luft-til-luft-missiler, der kan flyve ved Mach-3. Dette, skriver Patel, ville »gøre det muligt for RAF-piloter at nedskyde fjendefly uden selv at blive mål.«

Endnu en britisk militærkilde sagde til *Sunday Times*:

»Vi tager et skridt nærmere til krig. Kun ét enkelt fly

behøver blive nedskudt i en luftkamp, og hele landskabet vil ændres.»

Storbritannien: Jeremy Corbyn vælger pro-Glass/Steagall John McDonnell som finansminister

14. sept. 2015 – Til finansoligarkiets bestyrtelse har den nye leder af Storbritanniens Labour-parti Jeremy Corbyn placeret John McDonnell øverst i sin skyggeregering (dvs. oppositionens 'regering'), som skygge-finansminister: i Det forenede Kongeriges regering er denne 'Chancellor of the Exchequer' chef for Finansministeriet. McDonnell er ikke alene Corbyns nærmeste medarbejder, men også en udtalt tilhænger af Glass/Steagall-bankopdeling.

I en profil skrev dagens *Financial Times*, at Corbyn-McDonnell-teamet vil gå ind for et mere effektivt reguleringsregime for banker, med et »komplet Glass/Steagall-system« for at opdele kommercielle banker og investerings-'banker'.

»Tilsynsmyndigheden vil blive rusket op, og en ny skat på finansielle transaktioner vil blive vedtaget for at genskabe en balance i økonomien til fordel for varefremstilling. Den nye skyggefinansminister har også lovet at fremme en bred vifte af ejerskab og kontrol over selskaber og foretagender, inklusive for offentlige og kooperative selskaber og interessentselskaber.«

Avisen *The Guardian* påpegede, at Corbyn havde tidl. græsk

finansminister Yanis Varoufakis ved sin side under festen for Labour-partiets sejr. Nogle mennesker forsøgte at sammenligne ham med Varoufakis pga. hans anti-nedskærings-anskuelser, med et citat fra Corbyn, »Der var nogen, der spurgte mig: 'Skal du være Storbritanniens Yanis Varoufakis?' Og jeg svarede: 'Jeg kunne aldrig være så cool'«, hvilket trak latter blandt tilhørerne.

Guardian skrev, at mange MP'er vil finde udnævnelsen af McDonnell »meget svær at sluge«. Blair-tilhængerne og establishment-typerne i Labour-partiet er ikke glade for valget af McDonnell, da de har støttet Angela Eagle, der havde været i regeringen både under Blair og hans efterfølger Gordon Brown. Charles Clarke, en fhv. indenrigsminister, sagde i dag, at han var »forfærdet« over McDonnells udnævnelse og sagde til BBC's Radio 4 »Today«, at midtsøgende Labour-MP'er sandsynligvis ville begynde at danne deres egen skyggefinanspolitik.

POLITISK ORIENTERING den 7. maj 2015:

Diskussion:

Russiske bombefly flyver i

nærheden af USA's og Storbritanniens kyster

20. september 2014 – Amerikanske »strategiske« tænkere taler ofte gerne om at »sende budskaber« til såvel allierede som potentielle modstandere. Russerne kan også sende budskaber, og deres seneste budskab er tydeligvis et udtryk for det, som den russiske præsident Vladimir Putin formulerede for et par uger siden, da han mindede verden om, at Rusland stadig er en atommagt.

Ifølge diverse nyhedsrapporter, som rapporterer om erklæringer, der er udstedt af den Amerikansk-canadiske Nordamerikanske Luftforsvarskommando (NORAD), opfangede amerikanske F-22 jagerfly seks russiske fly, som fløj ud for Alaskas vestkyst omkring kl. 19 lokal tid onsdag, den 17. september. De russiske fly inkluderede to TU-95 strategiske bombefly, eskorteret af to Mig-31 jagerfly og to optankningsfly. Et par timer senere blev de igen opfanget af canadiske CF-18-fly over det arktiske område. Talsmanden for NORAD gjorde det klart, at alt imens de russiske fly var inden for det nordamerikanske luftforsvars identifikationszone, så fløj de aldrig ind i hverken USA's eller Canadas suveræne luftrum. En amerikansk regeringsemedsmand sagde til CNN's Barbara Starr, at regeringen mente, at det russiske fly muligvis havde forbindelse med, at den ukrainske præsident Petro Poroshenko var i Washington for samtidig at tigge om amerikanske våben.

Men russerne fløj også over Nordsøen. RAF Typhoons opfangede også Bear-bombefly i NATO's luftforsvars identifikationszone ud for Skotlands nordkyst den 19. september, men The London Telegraph behandler det kun som bemærkelsesværdigt, fordi Typhoon-flyene gennemførte deres første opfangning, efter de var flyttet til en ny flyvebase i Skotland. En kilde i RAF fortalte til The Telegraph, at »en gang om måneden kommer

russerne måske og siger hallo, og vi går måske på vingerne. Det er at sende pakken videre fra den ene NATO-nation til den næste. Vi har hver især ansvar for luftrum for NATO«, hvilket får det alt sammen til at lyde meget rutinepræget.

Den svenske regering har på den anden side indleveret en formel protest til Ruslands ambassade i Stockholm, efter at to russiske fly angiveligt krænkede svensk luftrum over Det baltiske Hav onsdag, iflg. en rapport fra Reuters.

Russisk militæraktivitet fortsætter i øvrigt i højt tempo. Ruslands baltiske flåde udfører i øjeblikket en øvelse med amfibiestyrker, som involverer flere end 1.000 tropper og 250 stykker udstyr. Luftforsvarsstyrken afholdt en storstilet øvelse »med det formål at øve forholdsregler under 'den optrappede militære og politiske situations' betingelser, inklusive et muligt, fjendtligt atomangreb«, sagde en talsmand fra Luftforsvarsstyrken, iflg. en rapport fra Itar-Tass. »Særlig opmærksomhed fik forøgelsen af styrkernes evne til at overleve, reorganisering af kampsystemer og -komplekser, og tilvejebringelse af missilvarslings-systemernes uophørlige drift under forhold med blokering og fjendtlige angreb«, sagde talsmanden for Luftforsvarsstyrken.

Foto: Det russiske bombefly Tu95 Bear

Store implikationer af skotsk folkeafstemning

19. september 2014 – Selv om den skotske folkeafstemning om uafhængighed støttede en fortsat forbliven i Det forenede Kongerige (UK) med 55 % af stemmerne, har folkeafstemningen i sig selv store implikationer for hele UK og vil bidrage til en omskiftelig situation hen over de kommende måneder og år. Spørgsmålene i Folkeafstemningen var ikke blot uafhængighed, men også en general væmmelse ved Westminster-regeringens politik, som er totalt ude af føling med den økonomiske virkelighed, som det store flertal af borgerne i UK står overfor. Dette er ikke kun rettet imod de konservative, som har magten i øjeblikket. Der er meget vrede i Skotland vendt mod Tony Blairs New Labour for at have forrådt det gamle Labourpartis politik og fortsætte Thatcherismen under et andet navn. Faktisk stemte distrikter, der repræsenteredes af repræsentanter for det Skotske Nationalparti, Nej til uafhængighed, men generelt stemte Labour-distrikter eftertrykkeligt Ja. Alt imens tidligere premierminister Gordon Brown har god støtte i Skotland, hvor han har sin valgkreds, så ses den nuværende leder af Labour, Ed Miliband, i Skotland som intet andet end en forlængelse af Tony Blair, og han blev i den grad hånet af Ja-tilhængere, da han forsøgte at tale i Skotland for tre dage siden, at han måtte gå.

Premierminister David Cameron, som er politisk forpligtet til at love en betydelig udvidet decentralisering, har forpligtet sig til at holde sine løfter, hvilket vil forårsage store eftervirkninger over hele UK, særlig i England. Cameron forpligtede sig til »max decentralisering«, og gav Skotland og det skotske parlament betydelig mere selvbestemmelse over beskatning og andet, oven i de allerede eksisterende, separate juridiske og uddannelsesmæssige systemer. Endvidere vil to alvorlige, forfatningsmæssige spørgsmål blive endnu vigtigere

under »max decentralisering«. Det ene er »West Lothian-spørgsmålet«, som tillader skotske MP'er i Westminster at stemme om engelske spørgsmål (inkl. beskatning og sociale programmer såsom NHS, det Nationale Sundhedssystem), alt imens engelske MP'er ikke kan stemme om skotske spørgsmål. Det andet spørgsmål er Barnett-formlen, udarbejdet i 1979, som tildeler Skotland en væsentlig højere udgift per person til sociale programmer fra UK-Finansministeriet end i England, Nordirland og Wales. Cameron forpligtede sig til at fortsætte denne politik, men det bliver ikke vel modtaget i England. Londons borgmester Boris Johnson, som anses for at være en seriøs konkurrent til partiets lederskab, fordømte Camerons løfter (støttet af vicepremierminister Nick Clegg og oppositionsleder Miliband) om at bevare den ekstra finansiering af Skotland.

Cameron vil blive konfronteret med disse spørgsmål ved Tory'ernes årsmøde om et par uger. Han lovede endvidere, at max decentraliseringsprogrammet ville foreligge til marts 2015, hvilket ikke giver meget tid. Der kommer også et almindeligt, nationalt valg i maj 2015.

Skotsk decentralisering kunne føre til betydelige, forfatningsmæssige forandringer i hele UK, som en kilde i London påpegede i dag. Før de første trin af decentralisering plejede der at være en »Skotsk Storkomite« i Parlamentet, som traf beslutninger om skotske spørgsmål. Nu kunne Parlamentet danne en »Engelsk Storkomite«, hvor kun engelske MP'er kunne sidde og stemme om engelske spørgsmål. Det, som dette i virkeligheden ville betyde, er, at UK-parlamentet som helhed faktisk kun ville regere over udenrigspolitikken og forsvarsanliggender, og hele situationen kunne føre til en masse uro i hele landet.

Royal Bank of Scotland og Lloyds Bank sår panik over skotsk uafhængighed

13. september 2014 – Både Royal Bank of Scotland og Lloyds Banking Group advarer skotske husejere om, at skulle de stemme for uafhængighed den 18. sept., kunne det blive vanskeligere for dem at få et huslån.

Man bør huske, at disse trusler kommer fra to finansenheder, som måtte modtage bail-out af skatteborgerpenge til et beløb af 65 milliarder pund, og næppe er eksempler på god finansiel styring, mildt sagt. De har begge sagt, at de vil flytte deres hovedkvarter til London, hvis det bliver et »ja« den 18. sept. De og andre banker farer forvirret rundt og udtænker »nødplaner«, hvis Skotland skulle finde på at bryde ud af Det forenede Kongerige.

British Petroleum og Standard Life taler også hysterisk, rapporterer The Guardian i dag. Med antydningen af, at et uafhængigt Skotland ville være ustabil, advarede BP's direktør Bob Dudley om, at de fremtidige udsigter for Nordsøen ville være bedst tjent med, at Det forenede Kongerige forblev samlet, fordi »fremtidige langfristede investeringer kræver skattemæssig stabilitet og sikkerhed.«

Administrerende direktør for Bank of England Mark Carney blev efter sigende grillet af parlamentsmedlemmer i Finansministeriets særlige komite tidligere på ugen, over de finansielle implikationer af et uafhængigt Skotland. Han forsikrede MP'erne om, at Threadneedle Street (Gaden i London, hvor Bank of England ligger, -red.) havde nødplaner til at

håndtere skotsk uafhængighed.

Foto: Bank of England, 'The old Lady of Threadneedle Street'

Skotsk uafhængighed: Imperiet piler rundt for at undgå at blive direkte ramt

7. september 2014 – Med ca. 10 dage tilbage, før skotterne afholder folkeafstemning den 18. september, om de skal skilles fra Storbritannien, har den seneste meningsmåling sendt Imperiet til tælling. Tallene fra YouGov-meningsmålingen den 6. sept. viste, fraregnet ved-ikke-stemmerne, at 51 % af skotterne, adspurgte nu, er for uafhængighed; 49 % var imod. Før lørdagens tal kom frem, havde No. 10 Downing Street forklaret tallene fra YouGov-meningsmålingen den 1. sept. – som viste marginen nede med tre procentpoint – som følelse, der overtog forstanden. YouGov har til stadighed bragt lavere tal for Ja end konkurrenter, hævder rapporter fra agenturerne.

Premierminister Cameron responderede på nyhederne ved at meddele, at han i dag ville rådføre sig med Dronningen, som tilfældigvis er forskanset i sit slot i Skotland.

Eftersom tiden er ved at løbe ud, sagde finansminister George

Osbourne den 6. sept., at der ville blive udarbejdet planer i de kommende dage for at give Skotland mere autonomi omkring skat og udgifter. Tidligere havde premierminister David Cameron nedlagt veto mod en tredje afstemningsmulighed om større decentralisering og satsede på, at et skarpt valg mellem ja eller nej ville levere en klar sejr til status quo. Cameron er nu sandsynligvis ved at fortryde denne beslutning.

»Man vil i de næste par dage se en handleplan for at give Skotland flere beføjelser ... Så vil Skotland få det bedste af begge verdener. De vil både undgå risiciene ved adskillelse, og få større kontrol over deres egen skæbne, hvilket er, hvad mange skotter ønsker, tror jeg«, sagde Osbourne til BBC. »Større beføjelser over skattestigninger, langt større budgetselvstændighed ... større kontrol over de offentlige udgifter, over velfærdsydelser, og en mangfoldighed af andre ændringer.«

I tillæg til, hvad Osbourne kunne, eller ville, tilbyde for at dæmme op for tidevandet for uafhængighed, har de bemyndigede i Labour Party – hvis eksistens trues af tabet af 41 parlamentsmedlemmer for Labour fra Skotland – beordret deres MP'ere i Glasgow til at føre kampagne i byens syv parlamentsvalgkredse, som alle holdes af Labour; seks af dem med mere end 50 % af stemmerne.

Tidligere britisk ambassadør til Usbekistan siger, britisk regering er umoralsk; Tilskynder et ja til skotsk uafhængighed 18. september

28. august 2014 – Craig Murray, tidl. britisk ambassadør til Usbekistan, fortalte Ria Novosti i dag, at Storbritannien er en slyngelstat og en fare for verden.

»Den britiske regering er dybt, dybt umoralsk. De er ligeglade med, hvor mange mennesker, de slår ihjel i udlandet, hvis det fremmer dem.

Enhver, som stemmer 'Nej' [til skotsk uafhængighed den 18. september], stemmer for at støtte en patologisk stat, som er til fare for verden; en slyngelstat og en stat, som er rede til at gå i krig for at gøre nogle få mennesker rige«,

sagde Murray i en tale på St. Andrews Universitetet i Skotland.

»Da vi invaderede Irak, gjorde vi mod FN, hvad Hitler og Mussolini gjorde mod Folkeforbundet ... Hvis man ser på Libyen, så er det en katastrofe nu. Vi bombede det, og vi dræbte 15.000 mennesker, da NATO bombede Sirte, noget, de aldrig har fortalt jer på BBC. Gjorde vi det bedre? Nej«, sagde Murray.

Murray er medlem af »Englændere for Uafhængighed«, en gruppe engelskfødte indbyggere, som bor i Skotland, og som støtter skotsk uafhængighed.

Murray siger,

»Jeg var britisk diplomat i 20 år. Jeg var en meget patriotisk brite, og jeg var meget, meget stolt af det.« Blot seks

måneder efter at være blevet ambassadør, opdagede jeg, at i det land, hvor jeg var ambassadør, transporterede vi og amerikanerne folk ind for at de kunne blive torturerede. Nogle af dem blev tortureret til døde ... Det var på samme tid, som, en måned senere, vi invaderede Irak imod Sikkerhedsrådets vilje. Ikke blot uden Sikkerhedsrådets tilladelse, men i fuld bevidsthed om, at hvis det var blevet forelagt Sikkerhedsrådet, ville vi være blevet stemt ned. Jeg ved med sikkerhed – eftersom jeg var chef for den enhed i Udenrigs- og Statssamfundskontoret, som overvågede irakiske masseødelæggelsesvåben – jeg ved med sikkerhed, at de vidste, at der ikke var nogen. Det var ikke en fejltagelse; det var en løgn«,

sagde Murray.